

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/91/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520010470
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2021:3520010470.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Ivanom Pavlovičom, v trestnej veci obžalovaného L. L., M.. XX.XX.XXXX F. L., A. Q. Q.G.F. U. Q., Q. XXX/XX, A.. Č.. F. F. F. F. Ú. I., trestne stíhaná pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) dňa 13. apríla 2021 na hlavnom pojednávaní v Novom Meste nad Váhom t a k t o

rozhodol:

Obžalovaná: L. L. G. P. M. Á., M.. XX.XX.XXXX F. L.,
Q. Q., Q. XXX/XX, Í. B. V. Q. Č. S. J. C. A. Q. Q. U. Q., Q. XXX/XX, I.R.M. R., A.. Č.. F. F. F. F. Ú. I.,

je v i n n á, ž e

dňa 12.10.2020 v čase asi o 17.30 h. v Q. U. Q., M. E.. Q. v rodinnom dome číslo XXX/XX sa vyhrážala zabitím svojej matke poškodenej W. L., M.. XX.XX.XXXX, pričom na ňu kričala, že je hyena, potkan, že do rána zomrie, poškodenú udrela päsťou do oblasti ľavej časti tváre a pôsobila jej tým povrchové poranenie nosa - pomliaždenie a povrchové poranenie pery a ústnej dutiny - odreninu, a svojej sestre poškodenej I. U. povedala, že zhorí v pekle, že skape tak isto ako aj jej syn J. U., čím tak u poškodenej W. L. a poškodenej I. U. vzbudila strach o ich život,

t e d a

- inému sa vyhrážala smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, spáchala uvedený čin na chránenej osobe - blízkej osobe a osobe vyššieho veku,

č í m s p á c h a l a

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods.1 písm. c), písm. e) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 18 /osemnásť/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaná z a r a d' u j e pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona sa obžalovanej u k l a d á ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Proti obvinenej je vedené trestné konanie na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/912020 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods.1 písm. c), písm. e) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom obžalobe zo dňa 22.12.2020 Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom Pv 623/20/3304 - 26.

Súd vo veci vydal trestný rozkaz, ktorým uznal obžalovanú za vinnú v zmysle podanej obžaloby a uložil jej trest. Trestný rozkaz nenadobudol právoplatnosť, keďže obžalovaná a obhajca podali v zákonnej lehote odpor. Vo veci súd nariadil hlavné pojednávanie. Po otvorení hlavného pojednávania samosudca zistil, že obžalovaná a obhajca na podanom odpore trvajú a k dohode o vine a treste medzi obžalovanou a prokurátorom nedošlo.

Po prednesení obžaloby prokurátorom a po zákonomnom poučení obžalovanej o jeho právach a v intenciách § 257 Trestného poriadku vyhlásil obžalovaný, že obžalobe rozumie a nechce urobiť žiadne vyhlásenie k otázke viny. Následne súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej, poškodenej W. L., poškodenej I. U., svedka I. U., S. L., P. C. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria k duševnému stavu obžalovanej, prečítal lekársku správu zo dňa 12.10.2020 z M. L. a vykonal prečítaním ďalšie listinné dôkazy vzťahujúce sa na predmetnú vec a osobu obžalovanej.

Obžalovaná L. L. na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení o jej právach obžalovaná odmietol vypovedať. Na návrh prokurátora bola prečítaná výpoveď obžalovanej podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku z prípravného konania zo zápisnice o výsluchu obvinenej a pred sudcom pre prípravné konanie. Z jej výpovede vyplynulo, že spáchanie skutku poprela a uviedla, že dňa 12.10.2020 bola v poobedných hodinách doma na adrese trvalého bydliska. Čítala si v obývačke papiere, čo jej prišli zo súdu z M.W. L. M. F. ohľadom majetkového vysporiadania. Bolo tam uvedené, že všetok jej majetok chce jej sestra I. U. s jej manželom I. U.. Je to vlastne dar, ktorý jej dala matka W. L., keď mala 19 rokov. Teraz jej to chcú vziať, a to časť domu, v ktorej býva s mamou a synom. Bola z toho rozrušená, tak si otvorila fľašu šampanského, nič viac nepila. Aspoň sa jej tak zdá. Potom išla k počítaču. Bola v obývačke a potom už len vie, že prišli policajti. S matkou dovtedy v kontakte nebola, nerozprávala s ňou. Nijako sa jej nevyhrážala, vôbec sa s ňou nerozprávala. Všetko si to vymyslela len kvôli tomu, že medzi ňou a sestrou je stále spor o majetok a matka drží stranu sestry. Sestra s manželom chcú, aby z domu odišla a tak isto aj matka si to praje.

Poškodená W. L. na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení o právach povinnostiach svedka neodmietla vypovedať, uviedla, že je matkou obžalovanej a po zložení prísahy svedka k veci vypovedala. Z jej výpovede vyplynulo, že v inkriminovaný deň 12.10.2020 večer pozerala televízor, keď počula na chodbe strašný krik. Tak dala hlasnejšie televízor, aby ho nepočula. Myslela si, že to kričí obžalovaná. Pokračovalo to hlasnejšie, tak vypla televízor a vyšla na chodbu. Videla tam ako bola obžalovaná moc napitá a kričí hyena, potkan, hyena. Potom čo dvere otvorila, kričala aj na ňu, že je hyena, skapeš, potkan. Ona jej povedala, aby sa ukludnila, že nech ide variť pre vnuka. Potom prišla k nej a udrela ju do tváre, do ľavej strany, roztrhla jej peru, začal jej tiecť krv, pohla jej zub. Obžalovaná sa potom zobrala a utiekla do svojej izby, do detskej. Poškodená začala kričať, aby volali políciu a utekala k druhej dcére. Políciu volal zať, po príchode polície ju zať zaviezol na L. na pohotovosť, kde bola na ošetrení a na röntgene. So zubom bola o zubárky, ktorá jej povedal, že zub musí ísť von. Nedala si ho vytrhnúť, lebo jej stabilizuje spodné zuby. Strašne sa bojí, bojí sa o svoj život. Ona sa jej vyhráža, že ju zabije, že skape ako potkan. Stále je napitá. Pije viac ako dva roky. Bojí sa o seba aj o svojho vnuka, jej syna, aby mu niečo neurobila. Ona nevie čo robí, keď je opitá, je agresívna. Poškodená uviedla, že si to nevymyslela, je to pravda. Po tom, čo bola obžalovaná umiestnená do llavy, našli u nej asi dvadsaťpäť prázdnych fliaš do alkoholu a ďalšie nevypité. Pije alkohol ako vodu, je prepitá, je agresívna, bojí sa jej. Poškodená uviedla, že má svoju izbu a majú spoločnú kuchyňu a toaletu. Obžalovaná má svoju izbu so synom. Na poschodí má byť jej druhá dcéra so zaťom a deťmi. Poškodená si dvere na svojej izbe zamyká. Problémy s obžalovanou pretrvávajú viac ako 10 rokov, kvôli tomu, že začala piť, ale obžalovaná hovorila, že kvôli majetku. Vnuk teraz býva s ňou, stará sa o neho a druhá dcéra mu pomáha s učením. V učení sa teraz zlepšil, chce sa učiť, ani nebojí sa chodiť domov. Vnuk nie je u otca, ale jej platí výživné. Potvrdila, že chodili kvôli poškodenej na priestupkové konania, viedlo sa konanie o vrátenie daru, ktorý jej bol vrátený

súdom a konanie o zrušenie podielového spoluvlastníctva, ktoré by malo byť skončené. Obžalovaná pije prevažne červené víno. Obžalovaná k výpovedi uviedla, že výpoveď nie je pravdivá. O syna sa stará.

Poškodená I. U. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o právach povinnostiach svedka neodmietla vypovedať, uviedla, že je sestrou obžalovanej a po zložení prísahy svedka vypovedala. Z jej výpovede vyplynulo, že dňa 12.10.2020 asi okolo štvrt' na šesť večer zaregistrovala veľmi hlasnú hudbu. Už vedela, že asi je zle, že má zrejme vypité. Po chvíli sa stíšila a potom počula ako niekomu nadáva, Vedela, že je doma mama. Zostala v pozornosti. Nadávky sa však stále stupňovali a zbehla preto k pivničným dverám, ktoré bývajú zamknuté, aby boli oddelení, lebo sestra viackrát na ňu útočila a napádala ju. Počula ako sestra nadáva hyena, skapeš, zhoríš v pekle, veľké nadávky. Povedala jej, že veľmi škaredo nadáva, aby sa upokojila. Na to jej povedala, že skapeš, aj ty skapeš, satan, zhoríš v pekle, aj tvoj syn, ona sa o to postará. Pýtala sa komu to hovorí, že to hovorí jej - cica, a ona a jej syn J., že skapú a so synom zhoria v pekle. Povedala jej, aby sa upokojila. Ona začala kričať na ňu cez tie zamknuté dvere, že nech sa ukludní, pretože je veľmi, ale veľmi opitá. Sestra zrejme vstávala okolo druhej hodiny a už bola veľmi opitá. Upokoj sa, lebo budú musieť zavolať políciu a nedopadne to pre ňu dobre. Povedala jej, že sa upokojí. Potom počula ako mama vyšla zo svojej izby, začala mame nadávať. Počula ako jej mama hovorila, že nech sa upokojí, nech prestane a ide synovi variť, lebo od rána nejedol. Potom počula utekať sestru do svojej izby. Medzitým mama začala plakať a kričať, že ju obžalovaná udrela, že jej tečie krv, nech volajú políciu. Rýchlo odomkla pivničné dvere, videla na mame, že jej tiekla krv a povedala jej, že ju obžalovaná udrela. Mama jej povedala, že jej policajti neuveria, že si budú myslieť, že si to sama spravila. Veľmi sa bála, lebo nevedela, čo sestra spraví. Rýchlo zamkli dvere. Bol tam jej manžel, ktorý zavolať políciu. Poškodená ju nedokázala volať, lebo je z toho psychicky, veľmi sa bojí o mamu, podľa nej by synovi by snáď neublížila, ale ide po mame, po nej a je agresívna. Jej manžel zobral mamu na ošetrovanie do nemocnice. Poškodená zostala zamknutá doma. Nevie, kedy sa vrátila mama z ošetrovania. Keď sa vrátila, išli na políciu. V poslednej dobe je vždy napatá. Aj keď to mala súdom zakázané. V noci pije, ožíva a celú noc je do rána hore. So strachom chodia spať, či niečo v noci nespraví. Stále žijú vo veľkom strachu. Keď je triezva, do nikoho sa nepúšťa. Aj syn sa jej bojí, keď je opitá. Nemá sa kedy učiť, musí dávať pozor, aby niečo nevyviedla. On v noci o dvanástej, chodí o dvanástej, jej sa bojí zazvoniť, lebo ho hučká, že oni sú tí zlí. Čaká, či má ísť domov, alebo nie. Sestra jej hovorí stále, že ide o majetok. Má len jednu tretinu po otcovi, ktorý zomrel. Aj pred súdom v septembri, bola opitá, vyhrážala sa im, nadávala, volali políciu, ktorá ju chcela vykázať z domu, ale oni s tým nesúhlasili. Nechcú, aby bola bezdomovec a chceli, aby sa na súd dostavila. Ale nedostavila sa, ešte viac sa napila. V noci prišiel jej syn aj so školskou taškou, či môže u nich prespať. Ráno išiel do školy. Na druhý deň jej sestra asi volala P., že jej niekto ukradol dieťa, sudca sa pýtal, čo sa u nich deje, no ona ani nevedela, že jej syn bol v škole. Nechal ju priateľ a odvtedy to s ňu ide dole vodou. Nemal pri nej možnosť sa ani učiť, musí na ňu dávať pozor, má zlé známky, dostal minulý rok aj dvojku zo správania. Teraz ako je jej sestra vo väzbe sa však v škole zlepšil. Poškodená povedal, že ju chcú vyplatiť za jednu tretinu, nájsť jej byt, podnájom. Nemôžu spolu bývať. Spory trvajú si desať rokov. Pol roka bez nej, je pokoj, nehodia spať so strachom, U. sa dobre učí. Upravili mu režim, najneskoršie, aby išiel spať a ráno, aby bol na počítači prihlásený do školy. Poškodená povedala, že sa boja o svoje životy, najmä o mamu. U., keď je nebezpečenstvo, ušiel z domu. Z jej výpovede tiež vyplynulo, že od mami kúpila po vrátení daru jej podiel za päťtisíc eur, stala sa väčšinovým vlastníkom a súd rozhodol o tom, že ju majú obžalovanej vyplatiť jej podiel a teraz čakajú na rozhodnutie o odvolaní. Poškodená uviedla, že napriek uzamknutým dverám uviedla, že sa v tej chvíli strašne bála o seba aj o svoju mamu. Obžalovaná k výpovedi uviedla, že to je vymyslený príbeh, žiada konkrétne dôkazy. O syna sa stará.

Svedok I. U. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o právach povinnostiach svedka neodmietol vypovedať, uviedol, že je švagor obžalovanej a po zložení prísahy svedka vypovedal. Z jeho výpovede vyplynulo, že dňa 12.10.2020 okolo 17.15 hod. sa vracal z práce domov. Hneď po príchode počul krik zo schodiska, ktoré spája jednotlivé byty, kde bola jeho manželka. Tak išiel za ňou, opýtal sa jej, čo sa deje. Ona mu povedala, že L. L. je zase opitá a hnusne nadáva do potkanov a do hyen. Manželka sa ju snažila upokojiť, lebo zavolajú políciu. Obžalovaná povedala na otázku Povedala jej na otázku komu nadáva, že tebe cica a do rána skapeš aj so synom, ona sa o to postará. Vulgarizmy pokračovali. V tom čase alebo potom vyšla jej mama z izby, ktorá tam bola dovtedy zamknutá, a napomenula L., že nech sa ukludní, lebo zavolajú políciu a nech sa radšej ide postarať o svojho syna. Samozrejme ona sa neupokojila, zasa svojej mame nadávala do potkanov, hyen, že skape do rána, že ona sa o to postará. Následne na to počul ako keby nejaký úder a vzápätí na to jej mama vykrikla, že ju udrela do tváre, že jej tečie krv a nech voláme políciu. L. ušla do svojej izby a tam sa zamkla. Svokra otvorila rýchlo prechodové dvere,

zamkla ich a ušla do ich bytu, kde sa zamkli. Následne zavolať políciu na 158. Keď policajti prišli, chceli obžalovanej dať dýchať, čo odmietla. Pýtali sa ich, či chcú podať trestné oznámenie. Najskôr zaviezol svokra ma L. na ošetrovanie a keď sa vrátili, išli na políciu na Q. podať na obžalovanú trestné oznámenie. Potom išli domov. Okolo polnoci prišla polícia a obžalovanú zobrali. Posledné tri roky pije obžalovaná denne alkohol, je agresívna. Minimálne dva trikrát do týždňa bola poriadne spitá. Keď je opitá, je veľmi agresívna a je nebezpečná pre svokra a aj pre svojho syna. Má obavy o život svojej svokry a ženy. Nemá z nej strach, vedel by sa jej postaviť. Ale má strach, že môže niekomu ublížiť. Na ošetrení boli v M. L. na chirurgickom oddelení a celé to aj s cestou trvalo asi hodinu. Potom až do príchodu polície o polnoci bol pokoj. Od svokry sa dozvedel, že ju obžalovaná udrela do pästou do tváre a potom utiekla do svojej izby. Ešte bola u zubárky, lebo jeden zub sa jej knísal, má nasadzovacie zuby, ktoré jej držia len na dvoch zuboch. Momentálne syn obžalovanej žije s poškodenou L. L., manželka sa stará, čo sa týka školy, jeho školské výsledky sa teraz zlepšili. Predtým sa mu nikto nevenoval. Žene povedal, že ako sa mohol učiť, keď jeho mama bola opitá, po nociach dával pozor, či sa obžalovaná nepovracala, či neprihorelo jedlo. Obžalovaná označila výpoveď svedka za výmysel, vymyslený príbeh.

V prípravnom konaní bol vypracovaný na duševný stav obžalovanej znalecký posudok č. 77/2020, znalkyňou L.. P. C., z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie psychiatria. Na hlavnom pojednávaní vypovedala znalkyňa k znaleckému posudku. Na jeho záveroch zotrvala. Zo znaleckého posudku a jej výpovede vyplynulo, že vyplynulo obžalovanú vyšetrila v ÚVTOS a ÚVV Ilava v novembri 2020, preštudovala si spisovú dokumentáciu, odpis z register trestov, výpis z evidencie priestupkov, vykonala súdnoznaleckú expertízu, kedy s ňou prebrala jej užívanie alkoholu, nezistila u nej psychotickú poruchu, má senzorický deficit - zhoršený zrak a jediná diagnóza, ktorú u nej diagnostikovala sú poruchy psychiky a správania zapríčinené užívaním alkoholu - syndróm závislosti od alkoholu. Navrhla jej ústavné protialkoholické liečenie, aby sa zlepšila prognóza jej sociálneho fungovania, aby si predĺžila život, pretože v jej situácii je užívanie alkoholu životu nebezpečné. Užívaním alkoholu ohrozuje seba samú na živote, zaťažuje rodinných príslušníkov výkyvmi nálady, hnevivosťou, poruchou sebaovládania pod vplyvom alkoholu. Ide u nej o syndrómom rozvinutej alkoholovej závislosti s regulárnym nadmerným pitím alkoholu, prevažne vína, cca 3 krát týždenne, ktorým si vedome privodí stav alkoholovej intoxikácie s poruchami správania v zmysle nadmernej hnevivosti, konfliktogenosti a agresivity voči príbuzným. Rozpoznávací a ovládacia schopnosť obžalovanej v čase spáchania činu bola znížená ovplyvnená alkoholom, ale len vo forenzne nevýznamnej miere. Mimo vplyvu alkoholu sú rozpoznávacie a ovládacie schopnosti obvinenej intaktné. Alkohol pije napriek tomu, že si je vedomá, že tento jej spôsobuje a zhoršuje problémy jednak v medziľudských vzťahoch a aj so zákonom. Obvinená trpí rozvinutým syndrómom závislosti na alkohole s depraváciou osobnosti v oblasti vyšších citov - stratou empatie k obeti svojho vyčítania k svojej matke, v opitosti u nej dôjde k odbrzdzeniu zábran a deliberácii konania. Pobyť obvinenej na slobode nie je zo psychiatrického hľadiska nebezpečný pre spoločnosť. Znalkyňa uloženie ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou. Prokurátor, obhajca a obžalovaná nemali žiadne otázky na znalkyňu. Obžalovaná sa k výpovedi znalkyne vyjadrila, že nechce prestať piť, alkohol si niekedy dá - víno alebo šampanské, piť prestane nechce a ani neprestane. Je to jej vôľa. To by muselo ísť celé Slovensko na protialkoholické liečenie.

Podľa Lekárskej správy Nemocnice s poliklinikou L. zo dňa 12.10.2020 bola v uvedený deň o 18.33 hod. ošetrovaná W. L., ktorá uviedla, že bol teraz večer napadnutá dcérou v opitosti, dala jej úder pästou do nosa, na zem nespada, tiekla jej krv a z nosa a úst. Podľa objektívneho nálezu je popisovaná povrchová rana dolnej pery úst vľavo, zdá sa, že sa kníše dolný zub vľavo, ústa otvorí, TMZ nebolestivé, nos bez hematómu, stav po epistaxe. Diagnostický záver - povrchové poranenie nosa - pomliaždenie a povrchové poranenie pery a ústnej dutiny - odrenina.

Podľa Výmenného listu - poukazu zo dňa 13.10.2020 MUDr. Evy Blatniakovej bola stomatologicky ošetrovaná W. L.. V časti subjektívne obtiaže sa uvádza - stav po úraze zo dňa 12.10.2020, večer po tupom zásahu do ľavej strany tváre - rana pästou od dcéryzub 33, ohybnosť II. Stupňa, dohodnutá extrakcia.

Z obsahu Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov, pripojených priestupkových spisov Okresného úradu Nové Mesto nad Váhom a vyššie uvedených oboznámených súdnych spisov vyplýva, že obžalovaná sa dopustila a bola postihnutá za sedem priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu. Dňa 05.05.2014 asi o 14.30 hod. v Q. U. Q. F. R. Č.. XXX/XX M. Q. E. F. Q. Č.. X na 1. poschodí v priestoroch kuchyne slovne napadla svoju matku W. L., na adresu ktorej uviedla výrok : „Ty sviňa, macocha, berieš vnukovi U. dar, klameš na súde“, za čo bola pokarhaná; dňa 21.04.2013 asi o 14.00

hod. v Q. U. Q. F. R. Č.. XXX/XX na Q.K.B. E. v obývačke svojho bytu fyzicky napadla sestru I. U. tým spôsobom, že ju šticovala za vlasy a tak jej spôsobila pomliaždenie tkanív hlavy a podvrtnutie krčnej chrbtice, čo si vyžiadalo dobu liečenia do 1 týždňa; dňa 28.12.2013 v čase obeda v Q. U. Q. F. R. Č.. XXX/XX M. Q. E. v priestoroch kuchyne uviedla na adresu svojej sestry I. U. slová: „Vyber si rúčku noža, teda farbu, ktorou chceš, aby som Ťa pichla do srdca.“, za čo jej bola uložená pokuta 30,- Eur; dňa 31.12.2014 asi 14.00 hod. v Q. U. Q. v dome č. XXX/XX M. Q. E. hlasitým počúvaním hudby spôsobovala schválnosti obyvateľom domu a vzápätí verbálne napadla hrubými slovnými výrazmi svoju matku W. L., pričom konanie bolo zastavené; dňa 27.02.2016 o 22.00 hod. v Q. U. Q. F. R. Č.. XXX/XX M. Q. E. vulgárne nadávala svojej matke W. L. a sestre Ivete Pantúčkovej; dňa 16.02.2016 o 14.00 hod. v Q. U. Q. v dome č. XXX/XX M. Q. E. vulgárne nadávala matke W. L., za čo jej bola uložená pokuta 50,- eur; dňa 15.02.2016 o 14.00 hod. v Q. U. Q. v dome č. XXX/XX M. Q. E. sa vulgárne vyjadrovala o sestre I. U. a jej manželovi I. U..

Zo spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 12C/136/2013 vyplýva, že je vedené konanie, v ktorom vystupuje ako navrhovateľka poškodená W. L., matka obžalovanej na strane jednej a na strane druhej ako odporkyňa obžalovaná L. L., jej dcéra. Poškodená W. L. sa návrhom na začatie konania podanom na tunajšom súde dňa 16.08.2013 domáhala, aby súd uložil obžalovanej ako odporkyňi povinnosť vrátiť poškodenej dar a to spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1/6-ni na byte č. X., nachádzajúci sa v bytovom dome súpisné číslo XXX, postavený na parcele č. XXX/X, zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX U. B.. Ú. Q. U. Q., vedený Okresným úradom L.J.F., katastrálny odbor. Svoj návrh odôvodnila tým, že odporkyňa ako obdarovaná sa dlhodobo urážlivo a násilne správa k navrhovateľke a ku svojej sestre. Bez príčiny vyvoláva hádky, v nich matke oplzlo nadáva, kričí na ňu. Ak sa sestra odporkyne postaví na stranu navrhovateľky, rovnako jej nevyberaným spôsobom nadáva, nedávno ju oplzla a fyzicky napadla. Dar spočíva v darovaní časti nehnuteľnosti na základe darovacej zmluvy zo dňa 12.08.1996, predmetnou darovacou zmluvou navrhovateľka darovala nehnuteľnosti svojim dvom dcéram a súčasťou darovacej zmluvy bolo zriadenie právo doživotného užívania v prospech navrhovateľky. Vzťahy sa však postupne začali zhoršovať a nastala taká situácia, že navrhovateľka bola napádaná, osočovaná a vyhánaná z predmetného domu, a to zo strany odporkyne. Ku konfliktom dochádzalo aj k minulosti, no navrhovateľka sa hanbila ísť k lekárovi aj keď mávala modriny. Tieto modriny maskovala, maskovala to aj pred svojou druhou dcérou, hanbila sa za správanie odporkyne. Z tohto dôvodu ani nepodala návrh na priestupkové oddelenie. K spôsobu užívania nehnuteľnosti uviedla, že odporkyňa má dve izby a navrhovateľka má jednu izbu, kuchyňa a kúpeľňa sú spoločné. Ďalej uviedla, že s odporkyňou sa nevedia dohodnúť na spoločnom užívaní, vzájomná komunikácia je spojená s mnohými nadávkami zo strany odporkyne, s fyzickými útokmi voči nej, stále ju vyháňa z domu, vulgárne sa voči nej správa, používa voči nej mnoho vulgarizmov. Podľa vyjadrenia navrhovateľky sa ich vzájomné vzťahy zhoršili asi tak 5 rokov dozadu. Nezhody sa týkajú aj bežného každodenného života, nevedia sa na ničom dohodnúť, napr. odporkyňa zaprátať časť domu sfingami a kleopatrami. Tieto sochy dáva na rôzne poličky, napríklad v kúpeľni a navrhovateľka si nemá ani kam odložiť veci. Počas Vianoc mali v kúpeľni na umývadle vianočný stromček, nebolo si ani kam odložiť veci a navrhovateľka mala strach, že keď odporkyňa oprská stromček, tak jej znovu vynadá. Ku konfliktom dochádza nielen medzi navrhovateľkou a odporkyňou, ale odporkyňa je vulgárna aj voči svojej sestre a jej manželovi, napr. odporkyňa zakazuje, aby k nim jej vnučka chodila na záchod a keď pozve za ňu na obed, ktorý aj uvarím, správa sa voči nemu neslušne, a to tým spôsobom „či sa nemohol nažrať aj hore“. Vzájomné konflikty sú takej intenzity, že v apríli 2013 u nich z dôvodu agresie odporkyne zasahovala polícia. Na správanie odporkyne sa sťažujú aj susedia, pretože neustále púšťa nahlas hudbu, stále dokola tie isté africké a juhoslovenské pesničky a susedia sa chodia sťažovať, pretože im táto neustále opakujúca hudba vadí. Potvrdila, ako uviedla odporkyňa, že navrhovateľka sa snažila riešiť situáciu tým spôsobom, že navrhla kúpu časti nehnuteľnosti, avšak k vyriešeniu vzťahov to neprispelo, práve naopak vzťahy sa ešte zhoršili. Navrhovateľka sa v dome bojí bývať a podľa jej názoru sa odporkyňa k nej a členom jej rodiny, najmä sestre odporkyne správa tak, že hrubo porušuje dobré mravy, čím sú naplnené zákonné znaky podľa ustanovenie § 630 Občianskeho zákonníka. Predmetné konanie skončilo rozsudkom zo dňa 15.11.2018, ktorým bola obžalovaná ako žalovaná povinná vrátiť dar (vyššie špecifikovaný) žalobcovi - poškodenej W. L. do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 20.02.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 19Co/150/2019 - 330zo dňa 2901.2020. Podľa obsahu spisu je vo veci podané obžalovanou dovolenie.

Zo spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 10C/23/2017 vyplýva, že sa viedlo konanie o zrušenie podielového spoluvlastníctva žalobcu - poškodenej I. U.M.A. a žalovanej - obžalovanej L.

L. - k nehnuteľnosti - bytu č. 1 na prízemí a podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo veľkosti XXXXX/XXXXX v bytovom dome súpisné číslo XXX postavenom na parcele č. XXX/X o výmere 139 m², parcela reg. C, zapísané Okresným úradom L., odbor katastrálny, na liste vlastníctva č. XXXX, pre katastrálne územie Q. U. Q.. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 10C/23/2017 - 63 zo dňa 22.09.2020 súd zrušil citované podielové spoluvlastníctvo a súčasne popísanú nehnuteľnosť prikázal o výlučného vlastníctva žalobcu - poškodenej I. U. s tým, že je povinná na vyrovnanie podielu uhradiť žalovanej sumu 10 067,- Eur. Vec nie je právoplatne skončená, pretože obžalovaná podala vo veci odvolanie.

Podľa odpisu z registra trestov bola obžalovaná bola doposiaľ 2-krát súdne trestaná, a to Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 20.03.2017, právoplatným dňa 04.04.2017 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona a Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 17.04.2019, právoplatným dňa 21.11.2019 za prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. e) Trestného zákona.

Zo spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/59/2017 vyplýva, že obžalovaná bola právoplatne odsúdená Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/59/2017-220 zo dňa 20.03.2017, právoplatný dňa 04.04.2017, a to za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, ktorého sa dopustila na tom skutkovom základe, že dňa 30.12.2016 v čase o 22.25 hod. v rodinnom dome č. XXX/XX M. E.. Q. F. Q. U. Q. sa slovné vyhrážala svojej matke poškodenej W. L., M.. XX.XX.XXXX, svojej sestre poškodenej I. U.G.F. a švagrovi poškodennom I. U., že ich pozabíja, a potom zabije nakoniec aj seba, čím u poškodenej W. L., poškodenej I. U. a poškodennom I. U.Č. vzbudila dôvodnú obavu o ich život a zdravie, najmä preto, že sa im už aj v minulosti vyhrážala, správala agresívne, vulgárne im nadávala. Súd jej uložil trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov, s podmieneným odkladom so skúšobnou dobou v trvaní osemnásť mesiacov, zároveň jej uložil zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a povinnosť v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom podrobiť sa programu sociálneho výcviku alebo inému obdobnému programu.

Zo spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/39/2017 vyplýva, že obžalovaná bola právoplatne odsúdená Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 2T/39/2017-227 zo dňa 17.04.2027, právoplatný dňa 21.11.2017 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/124/2019-257 zo dňa 21.11.2017, a to za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa na tom skutkovom základe, že dňa 23.07.2016 v poobedňajších hodinách na streche garáže, ktorá je súčasťou rodinného domu na E.. Q. XXX/XX F. L. Q. U. Q., sa prechádzala a tancovala oblečená len v krátkej sukni a podprsienke, pričom si počas toho obnažovala poprsie a prirodzenie, prstami si otvárala vagínu, a takto konala pred W. L., I. U.G.F., I. U., I. U. L., G. W., T. W. J. L. U. a dávala im návrhy na sex. Súd jej uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvanásť mesiacov s podmieneným odkladom so skúšobnou dobou v trvaní dvadsaťštyri mesiacov s probačným dohľadom nad jej správaním v skúšobnej dobe, zároveň jej uložil zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a povinnosť v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom podrobiť sa programu sociálneho výcviku alebo inému obdobnému programu. Súčasne súd zrušil výrok o treste Trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/59/2017-220 zo dňa 20.03.2017, právoplatný a vykonateľný dňa 04.04.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Ďalej boli na hlavnom pojednávaní vykonané ďalšie dôkazy uvedené v jednotlivých zápisniciach z hlavného pojednávania.

Základnými všeobecnými predpokladmi pre uznanie páchatel'a vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe je samotné preukázanie, že sa skutok, pre ktorý bola na páchatel'a podaná obžaloba stal, že skutok je trestným činom a bolo preukázané, že skutok spáchal páchatel'. Páchatel' zároveň musí byť trestne zodpovedný subjekt z hľadiska veku (§ 22 Trestného zákona) a príčetnosti (§ 23 Trestného zákona). Obžalovaná z hľadiska trestnej zodpovednosti je plne trestnoprávne zodpovedná osoba. Obžalovaná spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku ako dospelý páchatel' trestného činu a dokazovaním neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti nasvedčujúce jej nepríčetnosti v čase skutku, či konala v stave zmenšenej príčetnosti. Uvedený záver je preukázaný znaleckým posudkom

MUDr. P. C., ktorá vo svojom posudku konštatuje, že rozpoznávacía a ovládacia schopnosť obžalovanej v čase spáchania činu bola znížená z dôvodu ovplyvnenia alkoholom, ale len vo forenzne nevýznamnej miere. Teda obe zložky sú prítomné a ani jedna z nich nebola vymiznutá. Ich zníženie ide na vrub požitia alkoholu, pričom obžalovaná má vedomosť o vplyve alkoholu na jej správanie po jeho požití a do alkoholického stavu sa priviedla sama a vedome.

Z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní a to najmä z výpovedí obžalovanej, poškodenej W. L., poškodenej I. U., svedka I. U., spisov tunajšieho súdu sp. zn. 12C/136/2013, sp. zn. 10C/23/2017, sp. zn. 1T/59/2017, sp. zn. 2T/39/2017 a výpisu z Centrálnnej evidencie správnych deliktov a priestupkov jednoznačne vyplýva, že medzi obžalovanou a jej matkou, sestrou a švagrom sú vzájomné rodinné vzťahy vážne narušené, pričom dôvod ich narušenia je iný podľa obžalovanej a iný podľa ostatných rodinných príslušníkov. Podľa obžalovanej je dôvodom narušenia vzťahov snaha jej príbuzných pripraviť ju o majetok. Podľa poškodenej I. U. dôvodom narušenia vzájomných vzťahov je alkoholizmus obžalovanej, v dôsledku jeho užívania jej nepredvídateľné a konfliktné správanie, ktoré narušuje pokojné spolunažívanie a ktoré je v podstate v rozpore s dobrými mravmi.

V tomto prípade súd vykonaným dokazovaním pri hodnotení dôkazov jednotlivo ako aj súhrnne vo všetkých súvislostiach dospel k jednoznačnému záveru, že skutok sa stal, že je trestným činom - prečinom nebezpečného vyhrážania a že ho spáchala práve obžalovaná ako plne trestne zodpovedná osoba a to na tom skutkovom základe ako je uvedené v skutkovej vete tohto rozsudku. Obžalovaná poprela spáchanie skutku, cíti sa nevinná, čo vyplýva z jej výpovede v prípravnom konaní, z jednotlivých vyjadrení k výpovediam poškodenej W. L. a svedka I. U. a jej záverečnej reči. Z usvedčujúcich výpovedí poškodenej W. L., poškodenej I. U., svedka I. U., lekárskej správy Nemocnice s poliklinikou L. zo dňa 12.10.2020 a MUDr. Evy Blatniakovej - stomatologičky, vyplynuli skutočnosti, preukazujúce vinu obžalovanej zo spáchania žalovaného skutku. Obe poškodené potvrdili pred súdom, že sa im obžalovaná vyhrážala slovami a spôsobom ako je uvedené v skutkovej vete rozsudku a zo správania obžalovanej mali strach a dôvody, pre ktoré mali strach podrobne uviedli pred súdom. Obe poškodené a svedok I. U. potvrdili, že po skutku z Q. U. Q. odišla poškodená so svedkom I. U. do M. L. na ošetrovanie. Súd poukazuje na lekársku správu NsP Myjava zo dňa 12.10.2020 o zistených zraneniach poškodenej W. L., matky obžalovanej, ktorá podporuje jej usvedčujúcu výpoveď (takisto i výpoveď poškodenej I. U., ktorá referovala o zraneniach matky) v časti o utrpených zraneniach a súčasne objektivizuje utrpené zranenia. Podľa tejto lekárskej správy u poškodenej po vyšetrení diagnostikovali povrchové poranenie nosa - pomliaždenie a povrchové poranenie pery, ústnej dutiny - odreninu a kývajúci sa zub. Knišuci zub potvrdila aj následná kontrola poškodenej W. L. u zubára dňa 13.10.2020. Ošetrovanie podľa správy bolo poskytnuté poškodenej celkom logicky po tom ako bola poškodená napadnutá obžalovanou a v podstate bezprostredne po útoku v primeranom časovom odstupe. Uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že ku skutku došlo v čase okolo 17.30 hod. v Q. U. Q., následne bolo potrebné, aby sa poškodená dopravila S. Q. U. Q. R. M. L., čo zaberie určitý čas. Je všeobecne známe, že v takýchto prípadoch, pokiaľ nejde o život ohrozujúce zranenia, sa zvyčajne čaká na ošetrovanie v prípade, že čakajú na ošetrovanie aj iní, skôr príduci, pacienti. Následne po ošetrovaní (pozostávalo z anamnestických údajov od pacienta, samotného objektívneho nálezu, vyhodnotenia zranení, odoslania a vyhodnotenia RTG, samotného ošetrovania, vypísania lekárskej správy a poučenia pacienta o ďalšom postupe), ku ktorému došlo o 18.33 hod. (ide o údaj, kedy zrejme začalo vyšetrenie), poškodená sa vrátila do Q. U. Q. a v čase o 20.30 hod. podala trestné oznámenie na Obvodnom oddelení PZ Q. U. Q.. Z časových údajov je teda zrejme, že aj trestné oznámenie bolo podané v logickej časovej nadväznosti bez zbytočného odkladu po skutku. O fyzickom napadnutí poškodenej obžalovanou vypovedali svedkovia a to poškodená I. U. a svedok I. U., ktorí potvrdili zranenia poškodenej W. L.. Poškodená W. L. J. I. U. sa opakovane vyjadrili, že majú všeobecne strach z konania obžalovanej, keď je pod vplyvom alkoholu, nevedia, čo môžu od nej vtedy čakať a mali strach z konania obžalovanej aj v prípade žalovaného skutku. Z ich výpovedí vyplýva, že správanie obžalovanej je pod vplyvom alkoholu nepredvídateľné.

V prípravnom konaní bol skúmaný jej duševný stav znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia psychiatria, L. P. C.. Z jej posudku a výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že znaleckým skúmaním zistila, že obžalovaná v čase spáchania skutku trpela poruchami psychiky a správania spojenými s užívaním alkoholu. Rozpoznávacía a ovládacia schopnosť obžalovanej v čase spáchania činu bola znížená z dôvodu ovplyvnenia alkoholom, ale len vo forenzne nevýznamnej miere. Zistila u nej syndrómom rozvinutej alkoholovej závislosti s regulárnym nadmerným pitím alkoholu, ktorým si vedome privodí stav alkoholovej intoxikácie s poruchami správania v zmysle nadmernej hnevливosti,

konfliktogénosti a agresivity voči príbuzným. Alkohol pije napriek tomu, že si je vedomá, že tento jej spôsobuje a zhoršuje problémy jednak v medziľudských vzťahoch a aj so zákonom. V dôsledku pitia alkoholu došlo u obžalovanej k depravácii jej osobnosti v oblasti vyšších citov - stratou empatie k obeti. Po požití alkoholu obžalovaná evidentne nemá žiadne zábrany. O problémoch s alkoholom a závislosti od neho vypovedali podrobne aj obe poškodené a svedok. Obžalovaná k výpovedi znalkyne na hlavnom pojednávaní uviedla, že alkohol piť neprestane a ani nechce prestať. Nemá teda náhľad na svoju závislosť. V opitosti u nej dôjde k odbrzdzeniu zábran a deliberácii konania.

Obrana poškodenej spočívala v tom, že všetky výpovede oboch poškodených a svedka sú klamstvo z dôvodu sporov o majetok, o ktorom sa vedú súdne konania, výpovede poškodených a svedka sú výmysly. Na hlavnom pojednávaní obrana obžalovanej, že usvedčujúce výpovede sú výmysly, nebola podporená žiadnym z vykonaných dôkazov, pričom výpovede oboch poškodených a svedka I. U. a lekárske správy poukazujú na účelovosť jej obrany motivovanou snahou vyhnúť sa trestnoprávnym následkom jej protiprávneho konania. Z vykonaného dokazovania ako aj z priestupkových záznamov je evidentné, že práve poškodená sa dopúšťala opakovane priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu voči matke, sestre a jej manželovi. Okrem toho je potrebné uviesť, že obe poškodené a svedok vypovedali zhodne v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, o čom svedčí okolnosť, že na hlavnom pojednávaní nebolo potrebné odstraňovať rozpory medzi ich výpoveďami na hlavnom pojednávaní a výpoveďami z prípravného konania. Ich výpovede boli urobené potom, ako boli riadne poučení o povinnosti vypovedať pravdu. Súd nezistil žiadny dôvod, prečo by poškodená a svedkovia mali vypovedať nepravdu o skutočnostiach, ktoré vnímali a o ktorých vypovedali a riskovali tak vlastné trestné stíhanie pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy. Navyše ich výpovede navzájom korešpondujú a sú v súlade aj s ostatnými vo veci produkovanými dôkazmi (ich výpovede sú podporené oboznámenými lekáorskými správami o zraneniach poškodenej a závermi znaleckého dokazovania L.. P.Á. C.). Preto námietky obžalovanej o chýbajúcich dôkazov považuje súd za nedôvodné. Obžalovaná nenavrhol žiadny dôkaz, resp. dôkazy, ktorý by usvedčujúce dôkazy oslabili alebo priamo vyvrátili. Na nezákonnosť výpovedí svedkov nestačí vnútorný, ničím nepodložený pocit obžalovanej.

S poukazom na vyššie vykonané dôkazy a úvahy, ktorým sa súd spravoval pri hodnotení dôkazov, po ich dôkladnom vyhodnotení, a to jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, a s poukazom na vyššie uvedené úvahy, ktorými sa súd spravoval pri ich hodnotení, je skutkový stav veci preukázaný tak ako je popísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku. Vykonané dôkazy spolu korešpondujú, dopĺňajú sa a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory, pričom vykonané dôkazy vytvárajú spolu ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých súd mohol vysloviť logický záver o vine obžalovanej. Súd oproti obžalobe upravil skutkovú vetu a doplnil do nej popis zistených zranení poškodenej W. L. na základe lekárskej správy M. L. zo dňa 12.10.2020. I po doplnení skutkovej vety totožnosť skutku zostáva zachovaná. Po právnej stránke posúdil konanie obžalovanej ako dokonaný prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods.1 písm. c), písm. e) Trestného zákona, pretože sa inému sa vyhrážala smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, spáchala uvedený čin na chránenej osobe - blízkej osobe a osobe vyššieho veku. Trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok. Podľa odseku 2 písm. b) citovaného ustanovenia sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe. Podľa výkladového ustanovenia § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, sa chránenou osobou sa rozumie blízka osoba. Blízkou osobou sa podľa § 127 ods. 4 Trestného zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú. Podľa výkladového ustanovenia § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, sa chránenou osobou sa rozumie osoba vyššieho veku. Osobou vyššieho veku sa podľa § 127 ods. 3 Trestného zákona rozumie osoba staršia ako šesťdesiat rokov. O týchto kvalifikačných znakoch - o veku poškodenej má obžalovaná nepochybne vedomosť, pretože obžalovaná je dcéra poškodenej W. L. a sestrou poškodenej I. U. a žijú celé roky v spoločnej domácnosti, resp. v jednom rodinnom dome. Ustanovenie § 360 Trestného zákona poskytuje trestnoprávnu ochranu pokojnému občianskemu spolunažívaniu pred jeho hrubým narušením konaním, ktoré vzbudzuje dôvodnú obavu o život, zdravie alebo spôsobenie inej ťažkej ujmy. Z hľadiska skúmania otázky, či v tomto konkrétnom prípade vyhrážanie bolo spôsobilé vzbudiť u poškodených dôvodnú obavu z vyslovených vyhrážok, súd dospel ku kladnému záveru na túto otázku, vychádzajúc z porovnania fyzických a povahových vlastností

obžalovanej a poškodených. Obžalovaná, napriek zrakovému hendikepu, je podstatne mladšia ako jej matka - poškodená W. L., fyzicky silnejšia, na strane druhej jej matka je subtilnejšej postavy a staršieho veku. Obava z vyhrážok je posilnená tiež fyzickým napadnutím poškodenej obžalovanou a zistenými zraneniami. Aj z týchto dôvodov mali poškodené dôvodnú obavu z naplnenia vyslovených hrozieb obžalovanou, o čom jasne a zrozumiteľne vypovedali pred súdom.

Súd skúmal konanie obžalovanej aj z hľadiska materiálneho korektívu uvedeného v § 10 ods. 2 Trestného zákona (obligatórna povinnosť skúmania) teda, či z hľadiska závažnosti činu ide o prečin alebo nie. Dospel k záveru, že nejde o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ale ide o prečin vykazujúci zákonné znaky stíhaného trestného činu vzhľadom na spôsob konania obžalovanej popísaný v skutkovej vete výroku rozsudku, keď obžalovaná okrem vyhrážania sa smrťou voči obom poškodeným, vyhrážanie spojila aj s fyzickým násilím voči svojej matke a spôsobila jej poranenie úst a nosa a berúc do úvahy, že obžalovaná bola v minulosti už dvakrát odsúdená a to za trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona voči poškodenej W. L., poškodenej I. U.B. a poškodenému I. U. (konanie 1T/59/2017) a trestný čin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. e) Trestného zákona (konanie 2T/39/2017).

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, súd posúdil konanie obžalovanej podľa § 15 písm. a) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný v priamom úmysle (*dolus directus*). Svojím konaním obžalovaná porušila záujem spoločnosti na ochrane občianskeho spolunažívania pred jeho hrubým narušením, ktoré vzbudzuje dôvodnú obavu o život, zdravie alebo spôsobenia inej ťažkej ujmy.

V súvislosti s rozhodovaním o treste súd považuje úvodom za potrebné rozviesť úvahy o ukladaní trestu v zmysle Trestného zákona. Vždy je potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukládanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Možnosť nápravy páchatela konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatela na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatela má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu pritom treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

Následne potom na základe uvedeného pri úvahách o druhu a výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútky, osobu páchatela, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatela. U obžalovanej súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Spáchanie trestnej činnosti obžalovaná poprela a tak neprichádza do úvahy poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona - priznanie k trestnej činnosti a jej úprimné oľutovanie. Poľahčujúcu okolnosť vedenie riadneho života podľa § 36 písm. j) Trestného zákona tiež nebolo možné priznať z dôvodu predchádzajúcich odsúdení a priestupkových záznamov o priestupkoch proti občianskemu spolunažívaniu voči matke, sestre a jej manželovi. Súd zistil u obžalovanej prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona s poukazom na predchádzajúce odsúdenia tunajším súdom pod sp. zn. 1T/59/2017 a 2T/39/2017, pričom súhrnný podmienkový trest odňatia slobody uložený v poslednom z citovaných konaní nie je ku dňu vyhlásenia rozsudku osvedčený. Súd na uvedenú prirážajúcu okolnosť teda prihliadol, keďže poškodené W. L. J. I. U. boli tiež poškodenými konaním obžalovanej v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/59/2017. Pri určení druhu a výmery trestnej sankcie súd zvažoval, či je možné obžalovanej uložiť podmienkový trest odňatia slobody (predchádzajúca skúšobná doba skončila), prípadne alternatívny trest v podobe trestu povinnej práce, či peňažného trestu alebo trestu domáceho väzenia. Peňažný trest, trest povinnej práce a ani trest domáceho väzenia neprichádza do úvahy z dôvodu, že obžalovaná je slabozraká (sama sa tak vyjadрила viackrát v trestnom konaní a takto ju vnímal aj súd na hlavnom pojednávaní, slabozrakovosť je potvrdená aj znalkyňou L.. P. C.) a z uvedeného dôvodu invalidnou dôchodkyňou s nízkym dôchodkom. Uloženie trestu povinnej práce priamo vylučuje znenie ustanovenia § 55 ods. 2 Trestného zákona invalidným osobám. Ich uloženie tiež vylučujú i predchádzajúce odsúdenia, ktoré zjavne nevedli k jej náprave, teda prevýchovný účel predchádzajúceho podmienkového odsúdenia sa minul účinkom a tak podľa názoru súdu nie je namieste ukladať akéhokoľvek iného alternatívneho trestu vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia ako aj priestupkové záznamy, v ktorých vystupujú ako poškodení hlavne obe poškodené a svedok.

Vychádzajúc z vyššie uvedených úvah súd dospel k záveru, že je dôvodné uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody. V prípade poškodenej ide o recidívu - opakovanie trestnej činnosti, čo vyplýva z toho, že skutok obžalovaná spáchala po právoplatnosti predchádzajúceho odsúdenia v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/39/2017. Súd ukladal obžalovanej samostatný (pre ukladať úhrnného, súhrnného alebo spoločného trestu nie sú splnené podmienky) nepodmienený trest odňatia slobody pri dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 18 mesiacov pri prevahe jednej prirážajúcej okolnosti postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Trestného zákona, § 360 ods. 2 Trestného zákona. Teda zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu z rozdielu medzi hornou hranicou trestnej sadzby uvedenou v § 360 ods. 2 Trestného zákona - 36 mesiacov /3 roky/ a dolnou hranicou trestnej sadzby uvedenej v citovanom ustanovení - 6 mesiacov. Rozdiel predstavuje 30 mesiacov, jedna tretina z rozdielu je 10 mesiacov. Zvýšená dolná hranica je súčet rozdielu 10 mesiacov a dolnej hranice trestnej sadzby 6 mesiacov, t. j. 16 mesiacov. Súd ukladal obžalovanej trest odňatia slobody pri dolnej hranici takto zvýšenej sadzby vo výmere 18 mesiacov. Obžalovanú súd zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pretože doposiaľ nebola vo výkone trestu.

Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, motív jeho konania, na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatela a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložený trest je podľa súdu primeraným trestom z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

Súd obžalovanej ukladal v súlade s návrhom znalkyne L.. P. C. ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Opodstatnenosť jeho uloženia je posilnená vyjadrením obžalovanej po vylúčení znalkyne na hlavnom pojednávaní, že alkohol neprestane piť a tak je zrejmé, že nemá na svoj problém patričný náhľad.

S predmetným trestným konaním nebolo spojené konanie o náhradu škody (tzv. adhézne konanie), preto o náhrade škody súd nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.